

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḵ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

יתקחב תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

(הסם השלמה זמניו דתמו גבלר לו) א"ר יוסי ולא אחריה ל
דקב"ס צעל למקום לנת מס' ולא תיפוק זכותה מניה תרס
אחער הסוא בר נט ואס ואזיל לים אחזרו ביה כ' תינא יורי ווס
ויסבו לים למיכל בחר דאלל אחויאו לנה גייסא דרטיג ליה קב"ס
פחח ר' יוסי ואמר בטח בדי ועסס טוב סכן ארן ורעס אמונה
זכאה חולקיה דבר נט דעביד טוב מדויות דהא אחער טוב בכ'
זכמה בלדקה דכד אחער לדקה הא טוב כדן אהיה לגבי ב"י זע
כחיב ולדקה חליל מפות מ"ט בגין דלדקה אעל אידחיי הוא
ואחער על אילגא דמותא ונטיל אינון דאחדון ביה גסיב לין מן
פוחא מאן גרים להסיא אילגא דחיי דאחער להסיא קייסא דהסיא
לדקה דאיסו עביד כביכול הוא עביד ליה לעילא כד"ס אעגס ללדקה
בכל עת והא אהמר) :

פרשת בחקתי

אם בחקתי הלכו ועשיתם אתם • אתם כחיב האריכו בזהר
אלר הקב"ס כביכול כאלו אחס עשיתם אותי דהיינו תיקון
סס המיוחד :

ואם הלכו עמי בקרי לריך לקבוע מקום לתורתו ולתפלתו
כמ"ס רז"ל הכוונה שלעולם יהיה דבוק בהם ולא יסור
מהם אפילו בפעם אחת לא דריבור ולא במחשבה ולא במעשה כ"ס
לפעמים עושה ולפעמים אינו עושה נקרא הולך בקרי כלומר
באקראי רק לריך לקבוע מקום לתורתו ולתפלתו לקדושה שלא יזיז
מתנה עולמים רק להעלות נר מלוח ותורה אור חמיד :

וזכרתי את צריתי יעקב וגומר קשה זה הפסוק הוא של
נחמה ועדיין לא גמר הקללות ואיך הפסוק בפסוק
אל נחמה בתוך הקללות וקבלתי כי אף זה הפסוק הוא מחוכמת
מוסר כי אינו דומה רשע בן רשע החושא לרשע בן לריק כל הרשע
בן לריק עונשו מרובה שראש אביו מחנכג בחסידות • וסוא אין
מנהג אבותיו צדיקו וכן אף דומה מי שהוא דר במקום מכוער למן
שטוא דר במקום תורה ע"ז אמר אני אצבור לך אלו הדברים לכף
חובה שאתה מזרע אבות הקדושים אצרהם ילחק ויעקב • וגם
הארץ אצבור כי גתתי לך א"י שאוירה דארץ ישראל מקבים • ועל
כל

פרע

איתא

שא

איש

מנסגים

פרשת שלח בחקתי טא

ולא תאמרו לא הלכת בדרך ה' ע"כ כל אדם וימים אל לבו וצפיתם
ל' ימים לו אבות שהיו יראי אלוקים וגם מי שיוסב במקום חכמים
ומדי תורה לרדף לראות ביותר לילך בעקבותיהם לתורה ולמעשים
ולמדות ולילך בדרכי החסידות :

איתא

בזוהר הקדוש ונחתי משכני בתוככם וגומר
ונחתי משכני דא שכונת' משכני משכני דילי דהיא
את משכני בחובייהו ד' ישראל ונחתי משכני משכני ודאי מתל לב"י
ד' הוה רחמי' לאחרי' א"ל ודאי בדחיות' עלמה דאזח לי גבך
בעינ' לדוירא עמך אמר איך אנדע דתדור גבאי נטל כל כסופא
דביתיה ואניתי לגבאי אמר הא משכינא לגבך דלא אחפיש
מך לעלמין כך קב"ה בעא לדוירא בהו ד' ישראל מה עבד נטל
כסופא דילי ונחתי לכו לישראל אמר לון ישראל הא משכני דילי
גבויכו בגין דלא אחפיש מנייכו לעלמין ואע"ג דקב"ה אתרחיק
מכן משכני שבק בידן ואן נטרין ההוא כסופ' דיליה מאן דיבעי
משכני' ייתי לדוירא גבן כך ונחתי משכני בתוככם משכני אתן
בידייכו בגין דתדור עמכון ואע"ג ד' ישראל השתא בגלות' משכני'
דקב"ה הוא גבוייהו ולא שבקי לי לעלמין :

סליק ספר ויקרא

פרשת במדבר

שא

את ראש כל עדת בני ישראל וגומר : המנין ה' כדו
להסדרות עליהם שכונה : כל אדם יעשה כן וחסב א"ע
לדבר שבמנין וכאלו הכל תלוי בו : גם יחסוב הכל תלוי בפעולתו
וכמו שארז"ל לעולם יחסוב האדם כאלו העולם תלוי חייב וחלי זכאי :
וכן הוא ג"כ עשה עבירה נחל מכריע א"ע וזאת כל העולם
לקב חובס : עשה מצוה מכריע א"ע וזאת כל העולם לקב זכות
ככה יחסוב תמיד :

איש

על דגלו באותות לבית אבותם : האר"י ז"ל ה' אימפ
כמו שיש ד' גלוס כף ים ד' כיתיה ד' ישראל חלוחי' צא"ה
ספרד אשכנז קטלנייא אטלייא וכל א' ושא
דגלו לנהוג מנהגו : ואלו ואלו דברי אלוקים חיים :
ואלה

יא